

“Ik wil andere Goudse kunstenaars leren kennen en met hen van gedachten wisselen over kunst.”

Roboodt (1960) heeft zijn sporen verdiend met funeral art. Toen een tante van hem overleed, maakte hij een urn voor haar. Hij merkte dat het hem lag, het maken van urnen en grafmonumenten. Hij verwerkt er lood, glas en koper in. Hij specialiseerde zich in objecten voor meerdere bijzettingen. “Mijn urnen zien er niet uit als urnen, ze zijn nauw verwant aan mijn vrij werk.”

Dat werk is vaak opgebouwd uit een of meer grillig verlopende lijnen en bollen. De opmerkelijke kijker zal ontdekken dat de lijnen telkens dezelfde vorm hebben. Het is een wezenlijk stijlkenmerk: de vorm van een breuklijn uit een leistenen plaat die Roboodt eens bezat. In zijn huis aan de Ridder van Catsweg is die lijn terug te vinden in de glazen ruit in de deur tussen woonkamer en atelier. Ook prijkt de lijn in glas op een glazen tussendeur, vormt ze in lood en koper de poten van menig staand en liggend object, vaak in combinatie met een of meer hele of halve bollen.

Roboodt begon zijn kunstzinnige loopbaan met leisteen, uit Ierland. Daar ging hij in het kader van een uitwisselingsprogramma in 1992, het jaar van zijn afstuderen aan de kunstacademie Minerva in Groningen, een half jaar naar toe. Hij bracht een grote partij leisteen mee terug naar Nederland, en toen die op was zocht hij een materiaal dat dezelfde grijze tint had. Zo kwam hij terecht bij lood. “Lood is plooibaar maar ook weerbarstig. Het doet vaak net niet wat je wilt. Een uitdaging.”

LOOD

Lood heeft, zeker in de buitenlucht, een wisselende uitstraling onder invloed van licht en neerslag. Ook de wijze waarop het verwerkt is, maakt veel uit: geklopt, gespat of geforceerd, gelast of gesoldeerd. En of het is afgewerkt met lak of patineerolie. Onafgewerkt lood krijgt door oxidatie een zilvergrijze kleur, maar kan door vocht ook wit uitslaan in de buitenlucht.

Mensen hebben nogal wat vooroordelen aangaande lood. Men denkt al gauw aan loodvergiftiging. Maar als de objecten zijn afgelakt, is er geen vuiltje aan de lucht. Mensen kunnen dus gerust een loden kunstwerk in hun huiskamer of tuin zetten. Niet het lood, alleen loodoxide is giftig. Dat betekent dat je wel je handen moet wassen als je lood hebt vastgepakt en je wilt daarna wat eten of drinken. Ook kun je beter niet roken als je met lood bezig bent. En natuurlijk een stofmasker en een koolstofmasker dragen tijdens het schuren of lassen. Toen Roboodt nog een atelier in loodfabriek Uzimet in Rijswijk had, werd zijn bloed geregeld samen met dat van de andere werknemers onderzocht. Hij was altijd schoon. Dat hij een atelier in de fabriek had, kwam omdat de directeur van Uzimet hem dat gunde. Hij mocht vrij gebruik maken van het lood dat daar uit oud lood gerecycled werd. De directeur was zijn mecenas.

GLAS

Als Roboodt een werk voor iemand maakt, maakt hij eerst een 3-D materiaalschets, een miniatuur op schaal, zodat je kan zien hoe het in werkelijkheid uitpakt. Die miniaturen staan overal om hem heen, in en op kasten. “Tekeningen op papier geven de werkelijkheid niet goed weer.” Toch is hij weer aan het tekenen geslagen. Hij neemt deel aan de modeltekensessies van Herre Methorst in pand Roobol, om zijn kijken te trainen.

Roboodt verwerkt graag glas in zijn stukken. De groene kleur van het 19 mm glas harmonieert mooi met het loodgrijs. Hij gebruikt glas voor koudglasbehandelingen: stralen, snijden, gruisen, kloppen en polijsten. Het glas geeft aan de objecten iets lichts en luchtigs. Ook brengt het verbindingen tussen delen tot stand.

HUISHOUDGELD

Net als veel kunstenaars kan Roboodt niet leven van zijn kunst. In het verleden kreeg hij vaak opdrachten van bedrijven in de metaal maar dat neemt, mede door de crisis, gestaag af. Hij krijgt wel nog steeds opdrachten voor grafornamenten. Hij is lid van Arte Eterna, een kunstenaarsgroep die zich met grafkunst bezighoudt. Op begraafplaats de IJsselhof in Gouda valt een van zijn werken te bewonderen. De grote loden bol maakte hij samen met kinderen van basisschool De Carrousel, waar zijn dochter op school gaat. De kinderen deden een project over leven en dood. In het kader van ouderparticipatie verzorgde Roboodt bij de renovatie van het schoolplein borden met dierfiguren. Liefdewerk, oud papier.

“Ik kan van mijn inkomsten de auto laten rijden en een bijdrage aan het huishoudgeld leveren.” Ook betaalt hij zijn tandarts en de belastingadviseur wel met één van zijn objecten. Door zijn technische vaardigheden kan hij veel zelf doen aan het onderhoud van zijn huis. Daarbij komt het lood zelfs boven het dak uitsteken. Roboodt omkleedde een pinakel met het materiaal.

Roboodt, ofwel R.J. Kleij, is getrouwd en heeft een adoptiefdochter uit Kenia. Zelf is hij in Ethiopië geboren. Zijn vader was daar als technicus werkzaam toen hij en zijn tweelingzus ter wereld kwamen. Hij heeft nog een oudere zus en broer, ook een tweeling.

DIENSTWEIGERAAR

In 1986 ging Roboodt naar de kunstacademie, nadat hij eerder de Sociale Academie had gevolgd en werkzaam was geweest als creatief therapeut. Als zodanig ontstond zijn verlangen als kunstenaar zijn handvaardigheid uit te bouwen. Zijn avondopleiding aan de academie, beeldhouwen en tekenen, werd verstoord door de militaire dienst die hij weigerde, waardoor hij een jaar moest brommen. Uit die tijd bewaart Roboodt een vel zelfontworpen behangpapier, waarop gebroken geweeptjes – teken van de totaalweigeraar - en rode driehoeken – teken voor de politieke gevangene – zijn weergegeven.

Roboodt had geen binding met Groningen, hij bracht zijn jeugd door in Spijkenisse, maar hij koos voor het noorden vanwege zijn vriendin die er vandaan kwam. Eerder zat hij een jaar op de Rietveldacademie Amsterdam, maar de ellebogenwerkmentaliteit beviel hem niet. “Niemand durfde zijn ideeën te delen, bang dat een ander ermee vandoor ging.”

Na een tijdlang in Delft gewoond te hebben, woont hij nu alweer negen jaar in Gouda. Zijn vrouw werkt in Rotterdam. Hij zorgt voor huis en kind. Hij heeft een atelier achter zijn huis, en onlangs kon hij een verlaten garage betrekken. Voor hoe lang staat niet vast, maar hij heeft er werkruimte genoeg aan.

Nu hij minder in opdracht hoeft te werken, is Roboodt zich meer op het vrije werk aan het richten. Een goede reden om zich als firmant te melden. Hij wil andere Goudse kunstenaars leren kennen, met hen van gedachten wisselen over kunst, zijn atelier-hol uitkomen en in Gouda exposeren. Met Kunstmoment kon hij in de Garensponnerij al flink uitpakken.